No. 35. ANUL V. 2 Iunie 1902.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | » » » 6 lunĭ » 3

Abonamentul în străin. pe an Lei 8 | Un numĕr. . . . . 15 banĭ

Pentru anunciurĭ 1 leŭ linia. Mica publicitate 5 banĭ cuvîntul

Manuscriptele nepublicate se ard.

Redacția și Administrația Str. Mânțulésa No. 9, Bucurescĭ.

Eforia Spitalelor Civile din Bucuresci.

PUBLICAŢIUNE

In ḑiua de 18 Iunie, orele 3 p. m., se va ţine la Eforia Spitalelor Civile din Bucuresci, licitaţiune publică cu oferte închise pentru arendarea moşieĭ Chirnogĭ din judeţul Ilfov şi anume: «pentru 10 anĭ» în condiţiunile generale pentru arendarea moşiilor Eforieĭ şi «pentru 15 anĭ» în condiţiunile generale pentru arendarea moşiilor Eforieĭ şi cu obligaţiunea pentru arendaş de a construì pe proprietatea Chirnogĭ un dig în următórele condiţiunĭ:

1. Termenul de 15 anĭ, cu obligaţiunea pentru arendaş ca la expirarea celor 2 anĭ să declare dacă va construì digul; la cas când ar declarà că nu póte construì digul, acest contract este de drept resiliat după expirarea acestuĭ termen. In cas că arendaşul declară că construesce digul, i se acordă un noŭ termen ca să încépă lucrările, plus un termen de 18 lunĭ pentru definitiva terminare a lucrărilor.

2. «Preţul».— Pe primul period de 2 anĭ, preţul ce va eşì la licitaţiune, pe restul perioduluĭ de $12^1/_2$ anĭ, preţul asemenea fixat la licitaţie.

In casul când arendaşul nu va începe construirea diguluĭ în termenul de 6 lunĭ prevēḑut maĭ sus, precum asemenea dacă nu va terminà lucrarea în termenul de 18 lunĭ ce i s'a acordat pentru acésta, contractul se consideră ca resiliat de drept, iar arenda pentru aceste 6 lunĭ saŭ pentru 18 lunĭ, va fi aceia ce s'a plătit pentru primiĭ doĭ anĭ.

In cas când arendaşul declară că nu póte face digul şi dacă se va constatà în urma uneĭ expertize, ordonate de Tribunal, că lucrarea din punctul de vedere tehnic erà executabilă, Eforia va avé drept la o despăgubire egală cu garanţia definitivă depusă. Tribunalul ne fiind în drept a reduce aceste daune interese, pe carĭ părţile le stipuléză prin acest contract.

D-l arendaş va fi obligat a predà digul la expirarea contractuluĭ în perfectă stare de întreţinere şi funcţionare.

Eforia prin agenţiĭ sĕĭ va constatà buna întreţinere a diguluĭ în tot cursul arendăreĭ, putênd în cas când arendaşul nu-l va întreţine în bună stare, să facă Eforia reparaţiunile necesare în comptul arendaşuluĭ. Reparaţiunile ce vor fi necesare se vor constatà de agentul Eforieĭ împreună cu autoritatea comunală şi după ce se va avisà şi arendaşul prin Administraţiune.

Executarea lucrărilor diguluĭ se va face sub supravegherea şi controlul inginerilor Eforieĭ.

O comisiune de inginerĭ numiţĭ de Eforie va recepţionà digul la terminarea definitivă a lucrărilor.

Coudiţiunile generale pentru întreprinderĭ de lucrărĭ publice fac parte integrantă din acest contract.

Iar în casul când în «ḑiua de 18 Iunie a. c.», nu se vor presintà concurenţĭ cu oferte închise, se va ţine în ḑiua «de 19 Iunie a. c.», orere 3 p. m., licitaţiune publică orală în aceleaşĭ condiţiunĭ menţionate maĭ sus.

Domniĭ concurenţĭ, spre a puté luà parte la licitaţiune, vor trebuì să depună garanţie provisorie leĭ 35.000.

* * *

La 6 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ţine licitaţiune la Eforie, pentru 350 stânjenĭ cubĭ lemne de foc la Ospiciul Mărcuţa şi 250 stânj. cubĭ lemne de foc la Osp. Panteleimon, necesarĭ în exerciţiul 1902 — 1903.

Doritoriĭ sunt invitaţĭ ca în sus citata ḑi şi oră să-şĭ presinte ofertele d-lor sigilate însoţite de o garanţie provisorie de 5%, cunoscênd că garanţia difinitivă va fi de 10 la sută.

Licitaţiunea se va ţine în conformitate cu art. 68 — 79 din legea comptabilităţiĭ generale a Statuluĭ.

Condiţiunile speciale se pot vedé la cancelaria Eforieĭ, în orĭ-ce ḑi şi oră de lucru.

OŞTEANUL ŞI DRAPELUL

De demult, de tine, taīca
îmī doīneà mereŭ poveştī,
Ca de stema cea maī mîndră
a oştiriī românescī.
Şi pe cât mī-aduc aminte,
pomenind numele tĕŭ
Se 'nchinà precum se 'nchină
un creştin luī Dumneḑeŭ.

Îmī spuneà că în altarul
patrieī nu-ī alt odor
Maī de preţ decât drapelul unuī neam biruitor.
Pînza ta — ḑicea bătrânul în graiŭ blînd şi mîngâios —
E cinstită ca şi giulgiul sfînt al Domnuluī Christos.

Şi-apoī, ci-că 'n ţesătura-ţī de mătase s'a 'ntrupat:
Cerul ḑilelor de vară, limpede şi nepătat;
Spicu 'mbelşugat al holdeī ce se légănă de vînt;
Sângele ce-a curs spre slava strămoşesculuī pămînt!

Avusese el norocul să te pórte fluturând
În rĕsboiŭ, când prin vĕḑduhurī treceaŭ plumbiī şuerînd,
Zdrenţuindu-ţī tricolorul de pe vremurī ocrotit
De-acea pajeră cu cruce, de-acel şoīm nebiruit.

Şi-acum — póte nu m'-ĕī crede — stând de stréjă lîngă tine,
Mĕ gândesc la bietu taīca şi s'aprinde dor în mine:
Să te port şi eŭ odată în vîrtejul bătălieī. . .
Că eştī noŭ şi ţī-ar sta bine «**Crucea Steleī Românieī!**»

T. Duţescu-Duţu.

CULTIVAREA SENTIMENTULUĬ RELIGIOS

«In mine şi în casa mea doresc să fie Dumnedeŭ!» e devisa femeeĭ înţelepte. Pot bărbaţiĭ îndrezneţĭ să intre în discuţiunĭ filosofice asupra fiinţeĭ luĭ Dumnedeŭ şi asupra existenţeĭ luĭ, noĭ femeile trebue să păstrăm credinţa părinţilor noştri şi s'o transmitem încă cu maĭ multă însufleţire copiilor noştri; noĭ cu «Dómne ajută!» avem să începem şi cu «Iţĭ mulţumesc Dómne!» avem să le sfîrşim tóte.

Sentimentul religios e plăcut şi dulce, un balsam bine-făcĕtor al inimilor încercate, şi nu putem face copilelor nóstre un maĭ mare bine decât sădind în inimile lor acest sentiment, care le îndulcesce viéţa şi le fortifică spre a suportà tóte greutăţile. Vrednic de plâns, dic eŭ, e omul şi maĭ ales femeea, care a pierdut credinţa şi nu maĭ póte să aibă în inima sa acéstă dulce mângâiere.

Dar sentimentul religios are consecinţe practice, de la care atîrnă fericirea individuală a femeiĭ maĭ mult decât de la orĭ şi ce.

Prima din aceste e încrederea în bunătatea luĭ Dumnedeŭ. Când femeea are încrederea acésta, deşì se scie slabă, înaintéză cu pas sigur şi fără esitaţiune în cărările vieţiĭ, nu se sperie de greutăţile ce i se pun în cale, e tot-deauna răbdătóre, suportă maĭ uşor loviturile sorţiĭ şi nu-şĭ pierde nădejdea. Chiar nenorocirile marĭ i se par încercărĭ numaĭ, şi ea mulţumesce luĭ Dumnedeŭ c'a scăpat de nenorocirĭ şi maĭ marĭ şi nu se îndoesce, că, după suferinţă va venì mângâere, precum după furtună vine seninătatea ceruluĭ şi strălucirea sóreluĭ. E de prisos să maĭ arăt, cât de mult contribue tóte acestea la fericirea individuală. De mic trebue dar să deprindem pe copil a luà de pildă pe Christos şi a fi îndreptaţĭ cu ochiĭ mereŭ spre cer. Vorbindu-ĭ despre copilăria luĭ Iisus, spuindu-ĭ istorióre din vechiul şi din noul testament, dându-ĭ exemple ómenĭ ca Daniil orĭ ca Iov, care aŭ fost neclintiţĭ în încrederea lor către Dumnedeŭ, muma nu numaĭ desvoltă inteligenţa luĭ, nu numaĭ câştigă iubirea luĭ prin o distracţiune plăcută, dar îl şi pregătesce pentru viéţa practică. Audite din gura mameĭ luĭ iubite, tóte acestea vor rĕmâné adânc imprimate în inima luĭ şi-l vor povăţuì în întréga viéţă In casa părintéscă se croesce dar viéţa, şi dacă părinţiĭ sunt pătrunşĭ de rolul hotărîtor ce-l aŭ în educaţiunea copiilor lor, copiiĭ vor fi stăpâniţĭ şi maĭ târdiŭ de sentimentele, pe care le-aŭ sădit în inimile lor.

A doua consecuenţă practică a sentimentuluĭ religios e frica de a săvîrşì fapte, carĭ nu îĭ sunt plăcute luĭ Dumnedeŭ.

Maĭ ales pentru noĭ femeile frica acésta e un fel de înger de apărare. Scim cu tótele, că nimenĭ nu comite fapta rea nesciind că e rĕŭ ceea-ce face, ci pentru că e stăpânit şi împins de vre-o slăbiciune şi nu e în stare să se stăpânéscă. Femea avênd sistemul nervos maĭ desvoltat decât bărbatul, e maĭ sentimentală, maĭ supusă impulsiunilor momentane, maĭ slabă în faţa tentaţiunilor şi ast-fel se stăpânesce maĭ cu anevoie. Prin cultivarea sinţimîntuluĭ religios o ajutăm, sădind în inima eĭ frica acésta, care îĭ dă un fel de talisman în faţa tentaţiunilor.

Femea religiósă ţine cu sfinţenie tóte legăturile şi-şĭ împlinesce tóte datoriile, pe carĭ le-a luat înaintea luĭ Dumnedeŭ, căcĭ ea e pătrunsă în sufletul eĭ de temerea, că, nefăcêndu-şĭ datoria, va nemulţumì pe Dumnedeŭ.

Când ea e lipsită de acéstă temere, uită uşor până chiar şi datoriile luate în faţa altaruluĭ, şi ne maĭ fiind în stare să se supună, voesce să se impună şi ambiţiunea o face róbă. Ea numaĭ voesce să suporte slăbiciunile soţuluĭ orĭ ale altora, ţine să aibă tot-deauna dreptate, să fie socotită maĭ presus de toţĭ, să stăpânéscă pe alţiĭ, dacă nu se póte stăpânì pe sine.

Modestia e cu tóte acestea podóba cea maĭ frumósă şi maĭ preţuită la femee!

Orĭ-cât de multe, marĭ şi variate ar fi calităţile femeeĭ, ele aŭ să rĕmâie ascunse cu modestie, căcĭ pe femeea modestă cu cât maĭ de aprópe o cunoscĭ, cu atât maĭ mult o preţuescĭ, cu atât maĭ mult o iubescĭ, cu atât maĭ nesecată îţĭ pare şi cu atât maĭ sigur ajunge să conducă fără de pretenţiune cercul în care trăiesce. Lipsită de modestie, femeea îşĭ desfăşură de odată tóte calităţile şi fórte în curând ajunge un fel de haină învechită, pe care n'o maĭ preţuesce nimenĭ.

Cu ce te-aĭ ales, iubita mea prietenă, o întreb pe femeea care un e în stare să se stăpânéscă pe sine. Eştĭ despreţuită şi de alţiĭ şi, ceea-ce e maĭ trist, chiar şi de tine însĕ-ţĭ!

De acéstă urîtă sórtă ne ferim copilele, când sădim în inimile lor frica de Dumnedeŭ raportând tot ce ele fac la voinţa celuĭ ce vede tóte şi se mâhnesce de fapta rea.

A treia consecuenţă practică a sentimentuluĭ religios e dorinţa de a face ceea-ce e plăcut luĭ Dumnedeŭ. Ferice de femeea, care e stăpânită de dorinţa acésta, căcĭ fie-care faptă a eĭ este o mulţumire pentru ea însĕ-şĭ. Acéstă fericire nu putem însă să le-o dăm copiilor decât ţinênd curată icóna vieţiĭ nóstre casnice.

Nu e destul, îĭ dic femeiĭ, să păstredĭ tu curăţenia inimeĭ tale, ci prin blândeţea ta, prin firea ta îndatoritóre şi prin purtările tale trebue să ajuţĭ pe soţul tĕŭ a păstrà şĭ el pe a sa. Respectă pe soţul tĕŭ, căcĭ te umilescĭ pe tine însĕ-ţĭ nerespectându-l, şi nu desaproba nicĭ chiar defectele luĭ în faţa copiilor. Suportă greşelile luĭ cu răbdare, nu-l grăì de rĕŭ nicĭ în faţa streinilor nicĭ maĭ ales în faţa copiilor, căcĭ veĭ fi tu maĭ rĕŭ judecată decât defectele luĭ. Fiĭ cu inima deschisă, nu ascunde în faţa soţuluĭ tĕŭ nimic din cele sciute şi de copiĭ, căcĭ aceştia chiar de la tine vor învĕţà a minţì.

Iubirea de adevĕr e sădită în inima omuluĭ de Dumnedeŭ, care ne-a dat graiul şi judecata ca să spunem adevĕrul, şi nu e păcat maĭ mare decât să abusăm de acest dar, ascundênd adevĕrul orĭ minţind. De aceea copiiĭ toţĭ aŭ inima deschisă şi numaĭ în urma abusuluĭ orĭ a lipseĭ de pricepere ajung să minţă.

Nicĭ odată dar să nu minţim în faţa copiilor, să nu ascundem în faţa lor adevĕrul, să nu-ĭ ademenim să minţă orĭ să nu spună adevĕrul, nicĭ odată să nu-ĭ silim prin ameninţărĭ orĭ prin sperieturĭ a minţì. Orĭ cât de mare e greşéla copiluluĭ, el e vrednic de iertare, dacă-şĭ mărturisesce greşéla, şi, din contră, orĭ cât de mică i-e vina, el are să fie certat dac'o ascunde, căcĭ din inima omuluĭ, care minte, se pierde dorinţa de a face ceea-ce e

plăcut luĭ Dumneḑeŭ, pe care nu póte să-l mintă, şi-l face cel maĭ nesuferit pânditor.

A patra consecuenţă şi cea maĭ importantă, este iubirea către Dumneḑeŭ şi către tóte creaturile luĭ, începênd de la firul de iarbă până la om.

Icóna cea maĭ vie, pe care a pus'o Dumneḑeŭ ochilor noştri pentru vecie, este natura. Cu ea să începem dar cultivarea sentimentuluĭ religios. Să deprindem pe copil să admire sórele, acest centru planetar, de la care depinde viéţa nóstră pe pămînt. Luna, acest satelit fără de care concepţiunile poetice ar înota într'o nópte fiorósă. Stelele sclipitóre carĭ ţin taina privirilor nóstre, ochiĭ duioşĭ aĭ celor ce iubim.

Noriĭ trecĕtorĭ carĭ ne astupă farmecul vederiĭ, ca şi nevoile vieţiĭ, carĭ umbresc clipele nóstre de fericire. «Spre cer pornesc ochiĭ noştri în rugăciunile nóstre, în sentimentele de iubire şi în cele de durere!»

Maĭ simţitor încă e copilul la podóbele vieţiĭ vegetale. Ce vie bucurie simte copilul, când vede o flóre orĭ un fruct, când póte să alerge pe iarba verde orĭ să se jóce în umbra păduriĭ dese. Să ne folosim de bucuria acésta spre a-l face să înţelégă, că podóbele vieţiĭ vegetale de la bradul gigantic până la licheniĭ mărilor polare, şi numerósele plante curióse, carĭ acoper fundul mărilor şi océnelor, tóte sunt de la Dumneḑeŭ. Acéstă natură vie ne este în tóte amănuntele eĭ folositóre. Din ea ne luăm hrana, din ea îmbrăcămintea, din ea lécurĭ de alinare pentru suferinţele nóstre. Să cultivăm fără încetare în fiicele nóstre iubirea către natură, căcĭ femeea, care iubesce natura, va fi o bună soţie, bună mamă, bună gospodină, tot-deauna sănătósă, de óre-ce nimic nu e maĭ priitor sănătăţiĭ decât respirarea în aer liber şi purificat de mirosul florilor. Mare bine facere e dar pentru copile, ca să fie deprinse a semĕnà, a răsădi şi a purtà grijă de plante.

Ca tovarăşĭ de viéţă pe pămînt, maĭ avem şi animalele, pentru care copiiĭ aŭ o particulară atenţiune. Să nu-ĭ lăsăm a le maltratà, căcĭ ajung să nu maĭ facă deosebire între animal şi om şi să maltrateze în cele din urmă chiar şi pe părinţiĭ sĕĭ, iar copilul care iubesce animalele, va iubì cu atât maĭ vîrtos pe om.

De mic trebue dar luminat copilul asupra folóselor, pe carĭ ni le aduc animalele şi obicĭnuit a comparà durerea lor cu ceea-ce simţim noĭ înşi-ne. Numaĭ deprinḑêndu-se ast-fel a iubì tot ceea-ce este şi are viéţă va ajunge copila să fie deprinsă de adevĕrata caritate, acéstă virtute femeéscă, şi să-şĭ facă rugăciunile nu din obicĭnuinţă, ci cu tótă inima.

Nu este nimic maĭ frumos decât o mamă, care-şĭ învaţă copilul să se róge luĭ Dumneḑeŭ, şi nu-mĭ pot închipuì o mamă, care nu ţine să aibă acéstă bucurie şi ar puté să dórmă liniştită dacă ar sci, ca copilul eĭ a adormit fără ca să-şĭ facă rugăciunea de séră. Nu e însă destul să ne deprindem copilele a se înălţà prin rugăciune la Dumneḑeŭ şi a merge la biserică, ci trebue tot odată să le formăm sufletele aşà, ca ele să se pătrundă de sentimentul religios şi ca rugăciunea să nu fie pentrn ele nisce forme deşerte.

Eleonora Slavici.

Obiceiurĭ ale societățiĭ înalte romane pe timpul luĭ Pliniu cel tînĕr (1)

In lucrarea mea «*Despre podóbe și juvaere*» spuneam în privința acésta: La pórta Capena, unde se aduna lumea bună, se maĭ povesteà cu jumĕtate de glas anectodele scandalóse ale ḑileĭ. Se șoptià că se vĕḑuse o patriciană din cele maĭ ilustre alergând prin grădină în haine scurte cu pĕrul vâlvoiŭ, ca cântătórele de flaut, ceea-ce la Roma erà culmea îndrăzneliĭ, căcĭ orĭ cât ar fi fost de puțin rușinósă o femee nobilă, nu puté, fără să-șĭ pérdă rangul, să se arate în lume cu pĕrul vâlvoiŭ.

Se maĭ vorbià de meritul cutăruĭ saŭ cutăruĭ gladiator, de talentul unuĭ mim la modă, de calul care câștigase la ultimele alergărĭ cu carĕ, de la *Circus Maximus*, căcĭ petrecerile carĭ pasionaŭ maĭ mult pe Romanĭ, și cu deosebire pe femeĭ, eraŭ teatrul și jocurile publice.

Conversațiunile trebuiaŭ să fie fórte prudente, căcĭ spionagiul îșĭ întindeà cursele în tóte părțile. Bogațiĭ maĭ ales eraŭ amenințațĭ. Pare că chiar câiniĭ, că pórta, că zidurile capĕtă voce ca să acuse pe cel bogat. Cu un cuvînt, acest om nu póte să ascundă nimic din faptele sale. Toțĭ veciniĭ se țin de dînsul ca să-l acuze, să-l ponegréscă, să-l calomnieze. Trebue să recunóscem că la Roma existà pentru aceste lucrurĭ scuze, care ne-ar lipsì nouă. Se vorbià rĕŭ de particularĭ pentru că erà primejdie de a atacà pe ómeniĭ publicĭ și persónele oficiale. Se vorbià de subiecte micĭ, pentru că cele marĭ eraŭ primejdióse.

Nu cutezaŭ să pronunțe un cuvînt de politică. Despre ce ar fi putut să vorbéscă? De armatele regeluĭ Parților, de cele carĭ staționaŭ pe malul Rinuluĭ saŭ în Sarmația? Spionagiul care domnià pretutindenĭ, oprià de a tratà alte subiecte de conversațiune. Tacit vorbind de perióda care se sfîrșì cu Domițian exclamă: «Am fi pierdut, împreună cu usul cuvîntuluĭ, și me«moria, dac'am fi putut să uităm tot așà de ușor cum tăceam.»

Delatoriĭ, înarmațĭ cu teribila lege de maiestate, însușeaŭ o gróză universală.

Tacit ḑice că sub Tiberiŭ nu cutezaŭ cunoscuțiĭ nicĭ să vorbéscă nicĭ să se opréscă, toțĭ fiind suspecțĭ. Se uitaŭ cu îngrijire până și la zidurĭ.

Erà ca o domnie a delatorilor. Ișĭ aminteaŭ maĭ ales tragica pățanie a luĭ Silanus. Un trădător îl atrage la dînsul, el dă liber curs ureĭ sale în contra împĕratuluĭ, iar nisce senatorĭ ascunșĭ în podul caseĭ perfide, se duc să povestéscă stăpânuluĭ tot ce auḑiseră. Meseria erà bănósă; unul din aceĭ nerușinațĭ posedà, după spusa luĭ Pliniu, patru-ḑecĭ de milióne de leĭ! Pliniu maĭ spune, cum printr'o dréptă pedépsă, o flotă încărcată cu mișeĭ

(1) Veḑĭ No. 28—29 30 31 și 32.

de aceştia, a fost lăsată în voia valurilor şi se oprì de nisce stîncĭ, unde aŭ fost lăsaţĭ să piară. Acest act de dreptate s'a petrecut sub Traian. Trebuià un Traian ca să iea măsurĭ contra

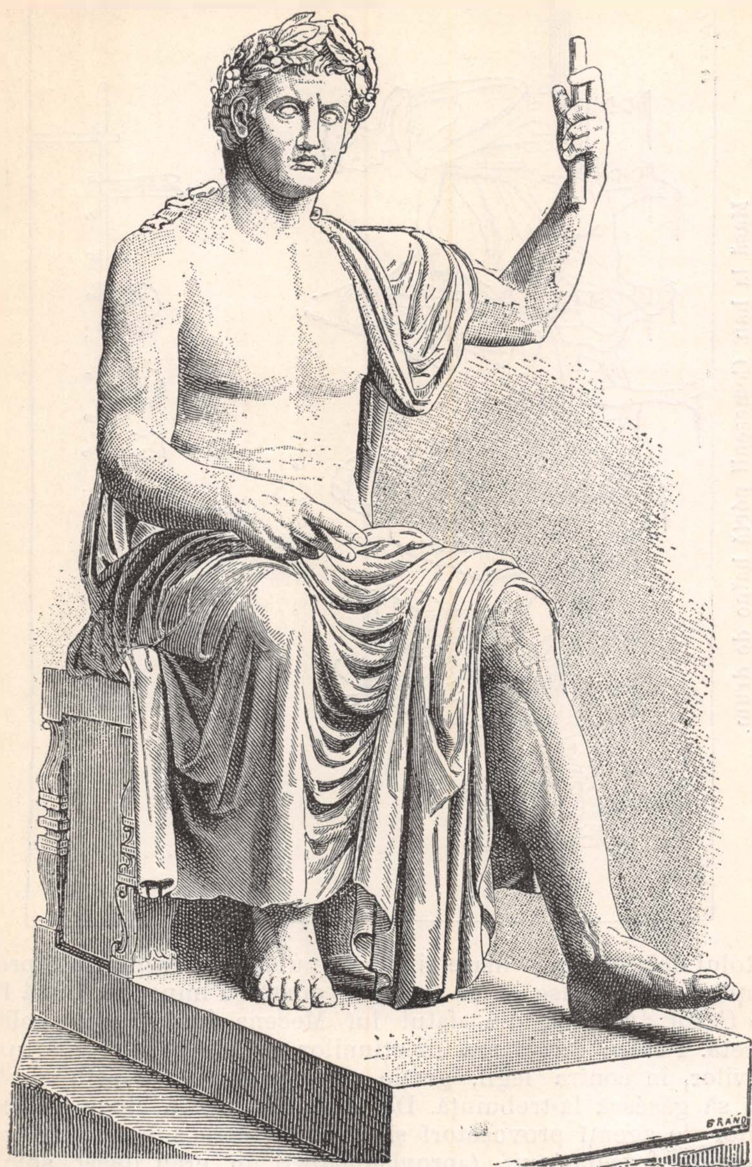

Traian.

unor asemenea mişeĭ! Istoricul ce am citat de maĭ multe orĭ, adaogă: «să fie la rîndul lor goniţĭ de la penatele lor mişeiĭ carĭ aŭ gonit atâţĭ ómenĭ cinstiţĭ de la vetrele lor.»

Chiar sub Nerva, domn bun şi drept, delatoriĭ însuflaŭ încă temerĭ marĭ. Marţial poftind la masă maĭ mulţĭ amicĭ, îĭ îndemnă să fie fórte prudenţĭ în subiectele de conversaţiune ce vor alege. «Vorbiţĭ — ḑice el — de visitiiĭ albaştriĭ saŭ roşiĭ din circ, «şi faceţĭ ca libaţiunile nóstre să nu aducă pe nimenea pe banca «acuzaţilor.»

Veiento, îmbogăţit prin denunţările luĭ crâncene, isbutise cu tóte acestea să fie poftit la masă, la Nerva. Se vorbì acolo de un óre-care Messalinus, delator faimos şi bine rĕsplătit de Neron Impĕratul Nerva întrebă pe unul din comesenĭ: ce socotescĭ că

AUGUST PE SCAUN

i s'ar întîmplà dacă ar maĭ trăi? Ar prânḑi cu noĭ, rĕspunse Romanul, îndreptându-șĭ privirea spre Veiento.

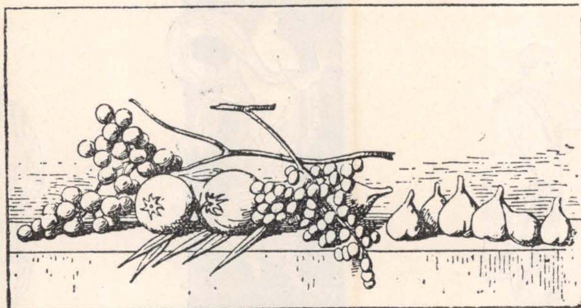

Masă la han. Comesenii pôrtă haĭne de drum.

Rolul delatorilor — mare și sub Republică în vremurĭ de proscripţiunĭ — începuse să se desvolte odată cu imperiul. După Dione Casiu, August, din sfatul luĭ Mecena, înființase o poliţie secretă. Pentru cercetarea delaţiunilor se admitea și mărturia sclavilor, în contra legiĭ, graţie unor ocolirĭ cum sciŭ guvernele să găséscă la trebuinţă. De la Adrian există chiar un corp militar de agenţĭ provocatorĭ și delatorĭ, care sub numele inofensiv de *frumentarii* (aprovisionatorĭ) nu eraŭ decât spionĭ. Ișĭ exercitaŭ meseria ast-fel: unul din eĭ îmbrăcat în haine civile vorbesce rĕŭ de împĕrat; vecinul sĕŭ, păcălit îșĭ varsă focul. Să pomenesce arestat, pus în fiare și aruncat la închisóre.

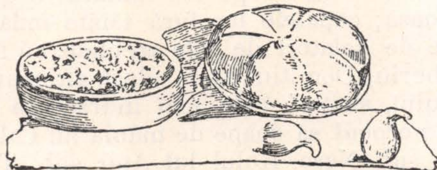
Cevà în felul ministeruluĭ public din organisaţiune modernă, n'aŭ avut nicĭ Greciĭ nicĭ Romaniĭ. De aceea tóte acusaţiunile

eraŭ ridicate de un particular, în aparenţă după iniţiativa sa şi cu risicul sĕŭ. Pe vremea republiceĭ, ridicarea uneĭ acuzărĭ erà un mijloc de a se impune atenţiuneĭ publice şi de a-şĭ deschide calea maĭ repede spre o carieră. Cicerone, încă puţin cunoscut, avù curagiul civic de a chemà la rĕspundere pe bogatul proconsul Verres şi înflăcără tot poporul prin descrierea elocintă a numeróselor fără de legĭ săvîrşite în numele poporuluĭ roman, făcênd ast-fel din numele până atuncĭ stimat al aceluĭ deregător o poreclă ruşinósă pentru toţĭ concusionariĭ viitoruluĭ. Delatoriĭ din epoca republicană nu eraŭ tot-deauna mişcaţĭ de sentimente înalte cum erà Catone şi Cicerone. Legea care acordà delatorilor un sfert din averea celor condamnaţĭ după stăruinţa lor, dădù nascere la multe acte de felul celor numite în dreptul frances *chantage*.

Smochine şi strugurĭ. (După o pictură murală din Pompeĭ).

Pe timpul Republiceĭ însă, lupta dintre delator şi acusat se făceà pe faţă, în Forum; toţĭ cnnosceaŭ argumentele pro şi contra, şi poporul se pronunţà în ultima instanţă. Sub Imperiŭ, tóte garanţiile acuzaţilor dispărură. Delatoriĭ acuzaŭ victimile lor dinaintea Senatuluĭ, pe basa legiĭ republicane de maestate. Acea teribilă lege pedepsià cu mórte pe orĭ cine erà dovedit că

Pâine şi pastă. (După o pictură din Pompeĭ).

făcuse cevà care lovià în mărirea (maestatea) şi în demnitatea poporuluĭ roman, adecă a împĕratuluĭ, care erà representantul şi mandatarul perpetuŭ al poporuluĭ. De altă parte, împĕratul erà tot-deauna tribun al poporuluĭ şi în calitatea acésta sacro-sanct; maĭ erà şi *pontifex maximus;* aceste două însuşirĭ făceaŭ din

tot ce erà îndreptat în contra luĭ crimă religiósă. Maĭ târḑiŭ, Impĕratul pretinse să fie recunoscut de-a dreptul ca un ḑeŭ şi tot ce ţineà de dînsul ca divin, palatul erà *domus divina* şi aşà maĭ departe.

Senatul care pierduse orĭ-ce putere şi aĭ căror membriĭ trăiaŭ într'un fel de ameninţare continuă, se grăbìà să condamne pe orĭ-ce acusat. Regimul acesta începù chiar cu al doilea Impĕrat, cu Tiberiu. Delaţiunea făcù un numĕr enorm de victime sub dînsul; nimenĭ nu erà garantat. Din douĕ-ḑecĭ de senatorĭ, cu care îşĭ alcătuise un consiliŭ, peste câţĭ-và anĭ, nu maĭ rĕmaseră decât douĭ, treĭ; toţĭ ceĭ-lalţĭ fuseseră ucişĭ.

Togă vĕḑută dintr'o parte.

Dănţătóre pompeiană. (La museul din Neapole).

Togă vĕḑută din spate.

Tiberiŭ cel puţin păstrà formele legale, făceà să cadă în aparenţă rĕspunderea odiósă a condamnărilor asupra delatorilor şi senatorilor; Neron însă se emancipă de tóte aceste forme; când voì să scape de Sylla şi de Rubellius Plantus trimise pur şi simplu soldaţĭ carĭ găsiră pe cel dintâiŭ în gimnasiul sĕŭ şi pe cel-lalt la masă; capetele lor fură tăiate îndată.

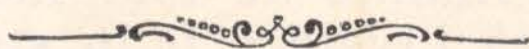
Printre miile de delatorĭ de tóte treptele, aŭ fost şi ómenĭ de talent. Sub Tiberiŭ, Domitiu Afer, adecă africanul, cel maĭ bun orator al timpuluĭ, susţinù cele maĭ îndrăsneţe şi nedrepte acusaţiunĭ, avù norocul să scape de mânia luĭ Caligula şi muri în etate înaintată, sub Nero. Rolul luĭ Afer sub Tiberiu, îl îndeplinì Regulus sub Neron şi Domiţian, care îşĭ pusese în gând să adune prin delaţiunĭ şi prin captărĭ de testamente 60 de milióne de sesterţiĭ şi izbutì să facă acéstă avere. Pliniu cel tînĕr a descris în tótă decăderea sa morală pe acest făcĕtor de rele. Acesta şi cu Afer aveaŭ un talent oratoric recunoscut de toţĭ: *lucrosa et sanguinans eloquentia* (bănósă şi sângerósă elocinţă) ḑice Tacit. Erà tot-deauna *lucrósă,* bănósă, meseria delatorilor, une-orĭ însă nu erà *sanguinans* numaĭ pentru victimele lor.

Tiberiŭ condamnă câţĭ-và delatorĭ, în speranţă că rĕspunderea crimelor să cadă în faţa opiniuniĭ asupra lor şi să-l cruţe pe dînsul. Momentul cel maĭ critic însă pentru eĭ erà când încetà din viéţă tiranul pe care îl servise. Câţĭ aşteptaŭ cu nerăbdare acest moment ca să-şĭ vadă rĕsbunarea pentru mórtea uneĭ fiinţe scumpe! Uniĭ, cum vedem din anecdota reprodusă maĭ sus — delatoriĭ porniţĭ pe mare în voia valurilor — îşĭ luaŭ meritata pedépsă, mulţĭ însă se strecuraŭ.

Se scie că la Roma nu erà altă publicitate decât cea făcută de *Acta diurna*. Acest fel de ḑiar, care existà încă din timpul republiceĭ, nu puté neapărat, din lipsa totală de mijlóce mecanice de reproducere, să aibă decât un fórte mic numĕr de exemplare, şi fiind o publicaţiune oficială, nu conţineà decât buletine de curte, fapte de administraţiune, scirĭ din lumea mare, etc. Nu maĭ avé *acta populi romani* de relatat; tribuna foruluĭ nu maĭ erà decât o amintire depărtată. La rarĭ ocasiunĭ, compresiunea obicĭnuită erà scuturată şi câte un îndrăzneţ lipĭà afişe prea glumeţe saŭ satirice pe pereţĭ saŭ pe statuĭ şi dădeà de vorbă Romanilor. Trebuie să înţelegem situaţiunea celor ce vroiaŭ să spue cevà şi-şĭ comunicaŭ nimicurĭ, maĭ bine decàt să renunţe la cuvînt, şî atuncĭ îĭ vom judecà cu maĭ puţină severitate.

Tirania, care aduse sleirea neamuluĭ roman şi peirea Imperiuluĭ, îşĭ îndeplinì otrăvitórea sa acţiune încă de la început, chiar de la al 2-lea Impĕrat, asupra relaţiunilor sociale ca şi în domeniul vieţeĭ private, făcênd din ceĭ carĭ supuseseră lumea, o mizerabilă turmă de fiinţe sfiiciόse şi speriate. Numaĭ càţĭ-và filosofĭ maĭ cutezaŭ să pronunţe cuvinte libere şi mândre, iar creştinismul, ca o bine-facere pentru omenire, venì să măture maĭ târḑiŭ, prin înălţimea sa morală, corupţiunea adunată de tiranĭ.

Ion Kalinderu.

Stîrpirea gărgăriţelor din grâŭ. Se întîmplă adese-orĭ, că gărgăriţele fac marĭ stricăciunĭ bucatelor în hambare, unde se încuibéză. Şi se încuibéză lesne, dacă nu aerisim şi nu vênturăm bcuatele adese-orĭ; iar încuibate odată, cu greŭ se stârpesc. Este leac însă şi în potriva lor. Să se iea ramurĭ verḑĭ de soc cu frunze cu tot, să se acopere bucatele cu cele, ba să se maĭ vîre şi printre ele icĭ-colea, şi vom vedé că nu maĭ aflăm de loc gărgăriţe prin bucatele nóstre. Cercaţĭ, că cercarea n'are supĕrare.

ROSTUL CASEI

Vorbesc de rostul caseĭ, adecă de acea parte a gospodărieĭ pe care trebue s'o pricépă femeea şi de care trebue să vadă femeea. Gospodăria caseĭ e partea femeeĭ, femeea este stăpâna şi domnitórea eĭ. Focul este simbolul vieţiĭ, şi vestalele carĭ îngrijiaŭ focul la Romanĭ eraŭ femeĭ.

Altarul femeeĭ e vatra: de pe vatră hrănesce pe toţĭ aĭ caseĭ, împrejurul vetreĭ îşĭ cresce familia. De la vatră se ridică bărbaţiĭ carĭ vor fi apărătoriĭ patrieĭ şi bărbaţiĭ plinĭ de virtute îşĭ apără patria pentru a-şĭ apărà vatra lângă care a crescut.

Mamă, crescĕtóre şi *preotésă:* iată rolurile femeeĭ în familie.

Odată cu laptele eĭ de mamă, odată cu hrana eĭ de crescĕtóre ea sădesce în omenire sfînta religiune a inimeĭ, ea o învaţă pe omenire iubirea de patrie.

Dar preotul cel maĭ ascultat de credincioşiĭ sĕĭ va fi acela care la nevoe va scì şi va fi şi în stare de a întinde credinciosuluĭ şi o mână de ajutor; atuncĭ credinciosul va crede maĭ mult în poveţele preotuluĭ, când va vedé că preotul la nevoe nu se feresce şi de óre-carĭ sacrificiĭ.

Şi mama va fi cu atât maĭ iubită şi maĭ ascultată de copiiĭ sĕĭ cu cât ea cu sînul şi cu vatra va puté sĕ-ĭ hrănéscă maĭ bine; căcĭ numele de *mamă* e legat cu ideea de *îndestulare* şi nicĭ de cum cu acel de *lipsă* şi *stĕrpiciune.* Mama cea maĭ iubită este aceea ce-şĭ hrănesce maĭ bine copiiĭ.

Şi popórele civilisate aŭ înţeles fórte bine lucrul acesta. Popórele civilisate aŭ o deosebită grijă pentru crescerea şi educaţiunaa fetelor. Inainte de tóte fata trebue să înveţe gospodăria, trebue să înveţe a fi în stare să povăţuéscă şi să ducă o gospodărie.

In străinătate se găsesc anume instituţiunĭ, şcolĭ pentru învĕţatul gospodărieĭ. In străinătate lumea e încredinţată, de pildă că amestecul gospodineĭ la bucătărie, scapă de treĭ sferturĭ de cheltuélă, fie gospodăria mare saŭ mică. De-aceea în străinătate e o cinste pentru o femee a se numì *menagèră* saŭ *gospodină.*

Şi dacă amestecul gospodineĭ la bucătărie are atâta valóre în străinătate, apoĭ ce valóre trebue să aĭbă la noĭ unde slugile şi ciupesc şi sunt nepricepute.

La noĭ sufer şi ómeniĭ cu dare de mână pentru că n'aŭ slugĭ pricepute şi suferă şi omul din popor pentru că femeea luĭ n'are nicĭ habar de gospodărie. Cea maĭ mare parte din femeile de la ţară nu sciŭ a gătì. Sciŭ a face o mămăligă care să nu fie crudă, dar cele maĭ de multe orĭ nefértă, vîrtósă, próstă. Multe nu sciŭ să facă nicĭ borş. Cele maĭ

multe dacă din întâmplare capětă nisce pesce orĭ un puiŭ de găină şi vor să facă borş de pesce ori borş (ciorbă) de puiŭ, atuncĭ pune borşul la foc şi pune şi de mămăligă şi când mămăliga o gata, borşul trebue să fie gata şi el, că de n'o fi nu-l maĭ întrébă, îl mănâncă orĭ cum o fi.

Şi fetele ómenilor cu dare de mână deşi nu învaţă gospodăria prin şcolĭ, dar de îndată ce încep a eşì din şcolĭ învaţă şi gospodăria la mamele lor, şi o învaţă uşor pentru că multe lucrurĭ le-aŭ învěţat fără să le fi învěţat anume. Aşà, de pildă ele aŭ învěţat mulţime de lucrurĭ privitóre la higienă: să fie curat în casă, să fie aer curat, să pórte haĭne curate; să bea şi să mănânce din vase curate, cu furculiţă, lingură curate, etc. etc. O fată cu óre-care crescere, o fată care a fost prin şcolĭ, nu va băgà degetele în farfurie să mănânce cu mânele.

O fată din popor însă nu le scie acestea: ea nu scie ce vrea să ḑică a şterge praful într'o casă, ea scie să măture prin casă numaĭ dacă vede cevà gunoiŭ mare, surcele, pene, hârtiĭ, paie, cârpe, etc. Ea praful de pe o mobilă nicĭ nu-l vede.

Poporul n'are ideie de curăţenie. Nu veḑĭ pe-un oltean care îşĭ suflă nasul în mână şi-apoĭ îţĭ cântăresce d-tale brânză? Nu veḑĭ băétul de la băcănie cu haĭna unsurósă cum îţĭ aduce pânea în braţe? Cuĭ îĭ place curăţenia n'are decât să se uĭte la ceĭ ce vînd substanţe alimentare şi atuncĭ îşĭ vor da séma de ideile de higienă ale poporuluĭ. Nu maĭ ḑic nimica de murdăria de pe la rahagiĭ. Intr'o diminéţă mě uĭtam la o babă lăptărésă, o babă plină de bube pe obraz şi pe la gură, mě uĭtam cum acéstă babă şi-a turnat din tinichea lapte într'o měsură de vr'o jumětate de litru, a běut din ea, şi-apoĭ l'a turnat îndărăt în tinichea; iar după ce l'a turnat în tinichea a intrat într'o curte şi a vîndut lapte. Iar stăpâna caseĭ, unde se cumpěrà lapte, întrebà pe servitóre: *curată-ĭ cratiţa, Mario?*, pe când cu dreptul ar fi fost s'o întrebe: *E curată gura babeĭ?*

In străinătate, şi nu maĭ departe, chiar în Austria, poporul a simţit lipsa acésta şi a găsit şi lécul. Ómeniĭ chiar cu dare de mână, când le ajunge fata pe la 12, 13, 14 anĭ, o daŭ la slujbă într'o casă bună, şi o daŭ nu pentru că o să capete léfă, căcĭ léfa acolo e mică, ci o daŭ ca să înveţe gospodăria. Fata intră în slujbă într'o casă ca şi cum ar intrà într'o şcólă, şi intră cu gândul ca să înveţe, şi stă într'o casă 3 şi 4 şi 5 anĭ şi până la măritiş şi când se duce acasă de la slujbă, se duce şi învěţată şi îmbrăcată şi cu cevà parale. Şi aşà şi ómeniĭ din popor îşĭ căpětă buna gospodărie şi ómeniĭ de pe la oraş, negustori şi alţĭ ómenĭ cu dare de mână, aŭ slugĭ bune. Şi pe acest fel de slugĭ, ómeniĭ le şi tratéză bine, pentru că sciŭ că sunt fete de gospodarĭ şi adese orĭ părinţiĭ lor îĭ cunosc. Obiceiul acesta de a-şĭ da

fetele în slujbă e aşà de rĕspândit, că mulţĭ ómenĭ, chiar negustoraşĭ şi din ceĭ cu óre-care dare de mână, îşĭ daŭ fetele la slujbă în case maĭ marĭ.

La noĭ însă până acuma obiceiul acesta nu s'a introdus încă şi e fórte rĕŭ. Preoţiĭ şi învĕţătoriĭ ar trebuì să deschidă capul ómenilor să-şĭ dea fetele prin case bune la slujbă, ca să înveţe gospodăria. Nu e nicĭ o ruşine a slujì, căcĭ *a slujì* cu angajament, însemnéză pur şi simplu *a muncì*, sluga nu e rob, sluga e om care muncesce ca orĭ-ce om liber care se angajéză. Ruşine este a fi leneş şi ruşine este a fi *slugă necredinciósă*, căcĭ sluga necredinciósă se asémĕnă singură cu *robul*. Stăpânul de astăḑi nu e ca stăpânul de robĭ, astăḑĭ sluga e negustor şi stăpânul cumpĕrător: sluga vinde munca şi stăpânul e clientul care o cumpără.

Dar pentru o fată care slujesce într'o familie, acea familie este o adevĕrată şcólă.

Aşà pe la ţară nu se scie rostul caseĭ. Şi slugile próste care ne vin aicĭ după procopsélă din Transilvania, scot din ţară în fie-care an câte *nouĕ-spre-ḑece milióne de francĭ* şi trăiesc bine; iar fete de-ale sătenilor noştri mor de fóme pe la ţară şi cresc próste.

Th. D. Speranţia.

DESPRE ALBINĂRIT (1).

Matca.

De maĭ multe secole, albinele aŭ atras atenţiunea naturaliştilor, şi cu tóte acestea, sexul lor a rĕmas multă vreme necunoscut. Autoriĭ vechĭ, observând în stup o muscă cu trupul maĭ mare şi de o altă formă, o numiră Regele Albinelor.

După cât sciŭ, *Butler*, un apicultor Englez, este cel-dintâiŭ dintre scriitoriĭ apicolĭ, care la 1609, a arătat în cartea sa «*Monarhia femenină*» că Regele albinelor nu erà în realitate decât o Regină, căcĭ o vĕḑuse ouând.

Acéstă descoperire însă, s'ar păré că a rĕmas necunoscută, căcĭ un ilustru Olandez, *Swammerdam*, recunoscù prin disecţiune sexul albinelor, şi trece pentru a fi cel dintâiŭ care a descoperit sexul mătceĭ (1737).

Regina saŭ matca, singură dintre tóte muscele unuĭ stup, are organele femeescĭ perfect desvoltate; funcţiunea sa este numaĭ de a ouà, şi s'aŭ vĕḑut des mătcĭ ouând până la 3.500 ouĕ pe ḑi, în timp de maĭ multe sĕptămânĭ. In stupiĭ de observaţiune, s'a vĕḑut mătcĭ ouând şése ouĕ la minut, şi d-l P. Bois, publică

(1) Veḑĭ No. 23, 25, 28—29 şi 31.

în «Revue Internaţionale d'Apiculture» (tome XVI, p. 116), că ar fi constatat chiar *maĭ mult de 5.000 ouĕ pe ḑi.*

Inmulţirea furnicelor albe este mult maĭ vrednică de mirare urcându-se la 60 ouĕ pe minut, însă la ele ouĕle cad pur şi simplu din abdomen şi lucrătórele aŭ sarcina de a le aşeḑà,— pe când la albine, matca îşĭ depune ouĕle unul după altul în celulele pregătite pentru acésta. Cifra de 3.500 până la 5.000 ouĕ, pe carĭ o matcă bună le face în 24 ore, va păré póte exagerată stuparilor carĭ obicĭnuesc numaĭ stupiĭ micĭ; eĭ se vor întreba, cum s'a putut observa şi calcula acésta? Nimic maĭ uşor, precum vom arĕta maĭ la vale; acéstă ouare însemnată se póte verificà la cele maĭ multe din coloniile puternice, în fiecare an, la timpul potrivit dar trebue ca încăperea, stupuluĭ să permită măteeĭ de a-şĭ desvolta tótă fecunditatea Perióda cea mare a ouatuluĭ începe primăvara, ţine tótă vara în timpul recolteĭ marĭ, pe urmă scade, şi încetéză în ultimele sĕptămînĭ ale tómneĭ.

Forma mătciĭ diferă de a celor-lalte albine: nu e tocmaĭ aşà de mare ca trântorul, dar corpul eĭ este maĭ lungueţ, mult maĭ lung decât acel al lucrătóreĭ, şi ca formă sémĕnă puţin cu viespea. Aripile eĭ sunt în realitate maĭ lungĭ ca ale lucrătórelor, dar par a fi maĭ micĭ ca ale trântorilor. Partea dedesubt a corpuluĭ este de o colóre maĭ mult saŭ maĭ puţin aurie.

Picióréle sunt maĭ lungĭ ca ale lucrătórelor, mişcările 'ĭ sunt încetinele şi impunătóre: cu tóte acestea, când cevà o supĕră se póte mişcà cu o iuţélă fórte mare. Intr'o colonie trebue neapărat să se afle o matcă, colonia nu póte trăì şi prospera fără dînsa. Matca este fórte mult respectată şi iubită de albine: când se apropie, ele se întorc cu capul la dînsa, unele o mângâe cu antenele, altele-ĭ daŭ hrană, tóte se retrag pentru a-ĭ face loc când înaintéză pe fagurĭ.

Dacă scótem matca, întréga colonie este într'o stare de agitaţiune fórte mare îndată ce a constatat lipsa eĭ, tóte lucrările din stup încetéză, albinele umblă repede pe toţĭ faguriĭ, ca rătăcite, şi alérgă afară din stup căutând pe iubita lor mamă. Dacă nu o găsesc, se întorc întristate la stup, şi atuncĭ stuparul deprins póte să audă bîzîitul lor jalnic. Din contră, dacă le punem matca înapoĭ, ele îşĭ arată mulţumirea printr'un bîzîit vesel, cu totul deosebit de cel dîntâiŭ.

Când primăvara, o colonie devine fórte populată, dacă albinele se pregătesc pentru a roì, ele construesc un numĕr órecare de celule de mătcĭ, de obiceiŭ pe marginea fagurilor, celule carĭ sémĕnă puţin cu nisce ghinde micĭ. In timpul desvoltăriĭ larveĭ, celula de matcă este fórte mult îngrijită de albine : nu trece o secundă fără ca o lucrătóre să nu'şĭ vîre capul într'însa, şi abià se retrage, vine alta şi se uită, fie pentru a vedeà cum cresce larva, fie pentru a-ĭ adăogà provisiunea de hrană.

Deosebindu-se de celulele ordinare, carĭ sunt deschise orizontal, cele de mătcĭ aŭ deschiḑĕtura lor în jos: aicĭ avem încă o

probă de marea inteligenţă a albinelor, carĭ clădesc celulele în acest mod ca să câştige loc: distanţa între douĭ fagurĭ paralelĭ este de obiceiŭ prea mică pentru ca celulele lungueţe a mătcilor să se pótă deschide orizontal, fără a se găsì în atingere cu celulele fagureluĭ opus, şi pentru a economisì loc, albinele le pun pe muchile fagurilor, carĭ nefiind ocupate cu celule, aŭ loc îndestulător pentru celule aşà de marĭ.

Numĕrul celulelor de mătcĭ dintr'un stup variéză: une-orĭ nu se găsesc decât vre-o 2—3, alte orĭ nu maĭ puţin de 5, rar maĭ mult de 12. Unele rase de albine sunt maĭ predispuse ca altele la clădirea celulelor de mătcĭ, în mare numĕr. La întrunirea apicultorilor ce s'a ţinut la Torento, în Septemvrie 1883, d-l D. A. Jones a arĕtat un fagure cu vre-o *80 celule de mătcĭ* a uneĭ coloniĭ de albine din Syria. D-l Bertrand, directorul Revisteĭ Internaţionale de Apicultură, a primit asemenea din Algeria o bucată de fagure conţinênd vre-o 60 celule de mătcĭ.

Aceste casurĭ sunt rarĭ, şi nu cred să se pótă vedé la albinele de rasă europénă.

Fiind-că nu trebuie să fie tóte mătcile tinere de aceeaşĭ vîrstă, celulele lor nu se încep de o dată, dar treptat. Nu se scie bine încă cum sunt depuse ouĕle în aceste celule; se crede că lucrătórele le aduc, dar se póte ca şi matca să-le ouĕ de-adreptul în celulele de pe muchĭ.

Oul care se va transforma în matcă nu diferă în nimic de oul care va produce o lucrătóre; larva mătceĭ însă, primesce maĭ multă hrană ca cele-lalte, şi hrana dată lucrătórelor după treĭ ḑile şi în cel din urmă timp al desvoltăriĭ lor, este maĭ ordinară şi distribuită cu maĭ multă economie, precum vom vedeà.

Consecinţele tratamentuluĭ la care sunt supuse larvele mătcilor, sunt atât de minunate, în cât ceĭ carĭ n'aŭ avut prilejul de a le constatà printr'o examinare seriósă, nu le pot admite de îndată. Efectele lor cele maĭ însemnate sunt :

1. Larva mătceĭ ajunge la maturitate cu o treime de timp maĭ de vreme ca dacă ar fi fost crescută pentru a deveni lucrătóre.

2. Organele eĭ de reproducţiune sunt complect desvoltate, astfel că ea póte devenì mamă.

3. Forma şi culórea eĭ sunt schimbate: fălcile-ĭ sunt maĭ scurte, capul 'ĭ este maĭ rotund; pântecele eĭ nu posedă organele în care se produce céra; piciórele n'aŭ nicĭ pepteniĭ nicĭ coşuleţele pentru recolta polenuluĭ; acul este puţin îndoit.

4. Instinctul eĭ este cu totul diferit: ca lucrătóre, ar fi înţĕpat cu acul la cea maĭ mică provocare, pe când acum 'ĭ am puté smulge piciórele saŭ aripile una după alta, fără nicĭ să încerce a înţepà; ca lucrătóre, ar fi primit pe matcă cu cel maĭ mare respect şi dragoste, pe când acum, dacă o apropiem de o altă matcă, va căutà să o ucidă ca pe o vrăjmaşă; ca lucrătóre, ar fi eşit din stup pentru a recoltà miere orĭ polen, pe când,

ca matcă, nu maĭ ese nicĭ odată după ce a devenit mamă, afară de casul când iese cu vre-un roiŭ.

5. Viéţa eĭ este mărită într'un mod simţitor. Ca lucrătóre n'ar fi trăit maĭ mult de 5—6 lunĭ; matcă, ea va trăì de şépte-opt orĭ maĭ mult.

Tóte aceste deosebirĭ sunt probate cu siguranţă astăḑĭ, şi orĭ cine 'şĭ póte forma singur convingerea prin ajutorul stupilor de observaţiune, carĭ aŭ adus marĭ folóse sciinţeĭ apicole.

(Va urma). **Petru Rosetti-Bălănescu.**

Visita M. S. Regeluĭ

la şcóla Normală a Societăţiĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român.

Lunĭ 27 Maiŭ, orele 5 p. m., M. S. Regele a visitat şcóla societăţiĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român. Suveranul a fost însoţit de d-l maior Baranga, aghiotant regal.

La intrarea în şcólă, M. S. Regele a fost întîmpinat de d-l I. Kalinderu, administratorul domeniuluĭ Corónei; de d-l George Lahovari, preşedintele societăţiĭ; de d-l Misail, vice-preşedinte; de d-l Gârboviceanu, directorul şcóleĭ; de d-niĭ membri: Stăncescu, Rîureanu, Sava Şomănescu, Al. Miclescu, N. Popovicĭ-Lupa şi de întregul corp profesoral al acesteĭ şcolĭ.

Când suveranul păşì cea din urmă tréptă care dă în salā, un frumos cor, compus din normaliştĭ şi eleviĭ şcóleĭ, sub conducerea maestruluĭ N. Bănulescu, cântă imnul regal.

M. S. Regele, după ce ascultă un moment corul, trecù în cancelaria şcóleĭ, unde se presintară Suveranuluĭ toţĭ d-niĭ profesorĭ. M. Sa a recunoscut pe mulţĭ dintre d-lor, între carĭ: d-niĭ C. Şonţu, Moga, Dulfu şi alţiĭ.

Suveranul se întreţinù cât-va timp cu fie-care în parte, întrebând de mersul şcóleĭ, numĕrul elevilor, etc.

După ce visită cabinetul directoruluĭ, unde e arhiva şcóleĭ şi a societăţiĭ, M. S. Regele trecù în sala de sus, unde sunt lucrările manuale de desemn şi caligrafie; de acolo intră în sala bibliotecii, care conţine numeróse şi de valóre cărţĭ, dăruite, în mare parte, de principesa Alina Ştirbei şi general Florescu.

In sala cea mare de serbărî se aflaŭ 20 de normaliștî, toțî cu viórele și carî aŭ cântat, sub conducerea maestruluî Reith, diferite ariî naționale și populare.

Suveranul a ascultat cu multă atențiune «Hora țărănéscă» și «Pastorala» de Eminescu, cântec de păstor, o melodie duiósă ca și sufletul românuluî.

M. S. Regele visită apoî dormitórele, unde domnesce o fórte mare curățenie și spălătorul.

Suveranul visită după aceea cele 5 clase normale.

In clasa IV puse maî multe întrebărî din literatura română, cursurile d-lor profesorî Chelariu și Constantinescu, și anume despre Miron Costin, Șincaî, Cantemir și alțî cronicarî.

In clasa II puse întrebărî la religiune, cursul păriteluî C. Ionescu, și anume despre dogme și mistere.

In clasa V la cursul d-luî profesor Dulfu, a întrebat din pedagogie și psichologie.

In clasa III, la cursul d-luî profesor Dâmbeanu, a întrebat din geografie, și anume marginile Europeî despre sud și din studiul agriculturiî.

In clasa I, la cursul d-luî profesor Al. Șonțu, a pus maî multe întrebărî la aritmetică.

Toțî eleviî ascultațî aŭ dat rĕspunsurî satisfăcĕtóre.

Suveranul, urmat de comitetul și profesoriî școleî, s'a coborît după aceea jos, în sala de lucru manual, unde se fac diferite împletiturî de nuele, cartonaj și pălăriî de paie. Aceste pălăriî se lucréză cât se póte de bine și M. S. Regele a felicitat pe d-l Moianu, maestrul claseî.

In sala de gimnastică, un numeros grup de elevî normaliștî eraŭ aranjațî în douĕ rândurî. Sub conducerea maestruluî D. Ionescu, eî aŭ executat în mod admirabil, diferite figurî la paralele și exercițiî libere cu bastóne de fier, după sistemul școleî germane.

M. S. Regele a rĕmas fórte mulțumit și a felicitat pe d-l Ionescu. La eșirea din sală, cu o voce militărescă, eleviî strigară: «Să trăițî!».

După ce visită caloriferele, băile și bucătăria, Suveranul trecù în curte și intră în clasele primare. Acì eleviî recitară maî multe poesiî, între carî «Deșteptarea Românieî» și «Românul nu piere», dise într'un mod admirabil de doî copiî micî. Suveranul i-a mângâiat pe amândoî, iar la plecare se

adresă la cl. I și a II dicênd: «Fițĭ sĕnătoșĭ copiĭ!» Eĭ rĕspunseră în cor: «Să trăițĭ Majestate!»

De acolo M. S. Regele trecù în grădina din stânga, unde se fac exercițiĭ de grădinărie și agricultură.

Visită apoĭ sufrageria, unde toțĭ elevii se aflaŭ la masă. Suveranul gustă din bucatele lor, carne cu mazăre păstăĭ și brânză albă.

La orele 8 M. S. Regele, după ce mulțumì membrilor din comitet, directoruluĭ și profesorilor, plecă spre palat, pe când în sala de jos corul, condus de d-l N. Bănulescu, cântà imnul regal.

P. Macri.

Pentru cuțitarĭ. Cuţitele se întăresc fórte cu înlesnire în plăsea în modul următor. Se amestecă o parte de cărămidă pulverisată cu 2 părţĭ de colofoniŭ. Acest praf se pune în plăsea şi încăldindu-se se înţepenesce cât se póte de bine cuţitul în ea.

Către Românĭ (1).

În mare parte, multe din aceste rele se datoresc ideilor greşite că bĕutura ar da putere, ar încăldì, vindecà, înveselì, tăia setea, ar mângâià: Nenorocită credinţă! Este adevĕrat că dă óre-care putere celuĭ care lucréză în ger şi vînt, dar asta o face numaĭ pentru o scurtă vreme; trecut acest puţin timp, puterea slăbesce şi maĭ mult decât erà înainte de bĕutură; ş'apoĭ ce fel de întărélă e aceia când beţivul nicĭ nu se póte ţine pe picióre? Bĕutura este numaĭ un fel de biciŭ, care face pe om să-şĭ opintéscă puţinica şi obosita putere. E adevĕrat că rachiul te încăldesce; dar câtă vreme? Fórte puţin, şi un frig maĭ mare urméză acesteĭ căldurĭ înşelătóre, care nu e decât arsura ce o face asupra pieliţiĭ ce căptuşesce stomacul. Da, te vindecă prin aceea că, bĕutura tîmpindu-ţĭ simţirea, credĭ că ţĭ-aŭ pierit du-

---

(1) Vedĭ No. 25 26, şi 27.

rerile; durerea póte să piară, dar rěul, rădăcina bóleĭ, rěmâne, bóla vine din noŭ. E adevěrat, că běutura te înveselesce, dar ce e atâta lucru pe lângă relele ce aduce ea: scurtarea vieţiĭ, certurile în căsnicie şi lume, bătăile, nesupunerile la legĭ, furturile, hoţiile, aprinderile de case, omorurile şi risipirea averiĭ? Nu potolesce câtu-şĭ de puţin setea: bênd apă, setea se stinge treptat; bênd běutură, setea vine şi maĭ mult şi cresce din ce în ce; cine nu scie ce de apă bea un beţiv după beţie?

Cine nu vede că un beţiv bea maĭ multă apă decât unul care nu bea? Nu mângâie, căcĭ dacă ar fi aşà, nu am maĭ auḑì pe beţivĭ tânguindu-se şi jelindu-şĭ sórta; şi dacă pare că mângâie, face acésta pentru moment şi în schimbul otrăveĭ ce aŭ băgat în corp.

Ce credeţĭ, că numaĭ la acestea se mărginesc nenorocirile ce aduce omuluĭ běutura? Nu; maĭ sunt multe, şi fórte multe încă, aşà: Urmaşiĭ părinţilor loviţĭ de patima beţiĭ, isprăvesc în jalnică ticăloşie greşéla acestora, căcĭ otrava trece şi la copiĭ, când se zămislesc, prin sângele stricat ce primesc de la părinţĭ; din acéstă causă copiiĭ lor, orĭ nu vor trăì — murind în prima copilărie — orĭ de vor trăì vor fi nenorociţĭ, de óre-ce ies stricaţĭ, porniţĭ la beţie şi la fapte rele, ca să ajungă tot la spital saŭ la ocnă, ca şi părinţiĭ lor, mor repede, nu aŭ viaţă lungă şi de obiceiŭ zac de bóla «Ducă-se pe pustiĭ» (bóla copiilor, epilepsia), sunt surdo-muţĭ, scrofuloşĭ, schiloḑĭ, pociţĭ, damblagiĭ, tîmpiţĭ (proştĭ), nebunĭ.

Aceştĭ copiĭ sunt înapoiaţĭ la minte tótă viaţa lor: un blestem care prigonesce până la al 9-lea neam, până la cea din urmă odraslă!

Ce alt ar puté eşì din copiiĭ beţivilor carĭ, din frageda lor copilărie, nu aŭ vĕḑut pe tatăl lor decât beat, pe mamă bătută, şi în loc de mângâiere şi pilde bune, n'aŭ avut decât ghionturĭ, n'aŭ auḑit decât cuvinte de ocară şi blesteme?

Părinţĭ, feriţi-vě copiiĭ de otrava běuturiĭ ca de foc, dacă nu voiţĭ ca mâîne, vre-unul din eĭ să spin-

tece pântecele care l'a purtat, saŭ pe al celuĭ care l'a otrăvit!

Cea maĭ mare pedépsă pentru beţivĭ este aceea de a se ştì că copiiĭ lor vor fi nenorociţĭ; acésta singură ar fi de ajuns ca să facă pe toţĭ a se păḑì de gróznica şi păcătósa patimă a beţieĭ.

Tot beţia este causa stricăriĭ liniştiĭ din familie, a certelor şi bătăilor de tot felul dintre soţĭ, a desbinărilor, minciuniĭ, micşorăriĭ nascerilor şi înmulţiriĭ numĕruluĭ morţilor. Şi câte nenorocirĭ nu se întîmplă? Când femeea este însărcinată, de multe orĭ lépădă din causa certelor şi a bătăilor; s'a maĭ găsit că, din 50 lepădăturĭ, 40 copiĭ fuseseră zămisliţĭ în stare de beţie.

Tóte acestea slăbesc legăturile familiare şi apoĭ vin despărţeniile de căsniciĭ (divorţurile); copiiĭ rĕmaşĭ după divorţurĭ, neîngrijiţĭ şi chiar părăsiţĭ, desbrăcaţĭ de iubirea părintéscă şi fără iubirea lor, rĕmân pe drumurĭ!

Iată dar, că beţia nimicesce şi căsnicia!

Dar sărăcia de tot felul pe care o aduce beţia şi care îĭ urméză pas cu pas, cine nu o vede? Câţĭ sunt aceia carĭ duc lipsa şi sunt înghiţiţĭ de négra mizerie, numaĭ din causa beţieĭ? Câţĭ nu sunt leneşĭ, trădătorĭ, numaĭ de pe urma beţieĭ? Multă dreptate este în spusele Românuluĭ când cântă:

Ş'apoĭ fóie păpădie,
Arḑă-te focul beţie,
Rea maĭ eştĭ de vitejie!
Că din om bogat în sat
Am ajuns să fiŭ argat;
Dintr'un om tare, frumos,
Am ajuns un ticălos!

Dacă am pune că un om bea, una peste alta, câte 15 banĭ pe fie-care ḑi, am găsì că cheltuesce 55 leĭ pe an, saŭ 550 leĭ în 10 anĭ, saŭ 1.100 leĭ în 20 anĭ, saŭ 2.200 leĭ în 40 anĭ, fără să maĭ socotim dobînda ce ar puté avé dacă, în loc de a pune aceştĭ banĭ în teşgheaua câreiumaruluĭ pentru otravă, i-ar depune la casa de economie! Dacă ar depune aceştĭ banĭ, în fie-care ḑi, regulat, la casa de economie, ar ridicà după 40 de anĭ, suma de leĭ 6.500. Ce nu s'ar

puté face cu acéstă bogăţie, pe care ar putea-o lăsà ca moştenire, la sigur, copiilor sĕĭ, fie-care părinte, dacă ar voì să se lipséscă de a maĭ bea otrava bĕuturiĭ, care îĭ aduce atâta rĕŭ şi nicĭ un folos!

Dem. Mândricel
Vlaşca.

Cultura legumelor și a pomilor fructiferĭ (1).

Pepeniĭ.

Pepeniĭ, sunt de două felurĭ: **verḑĭ** (lubeniță, harbuz) și **galbenĭ**; atât ceĭ verḑĭ cât și ceĭ galbenĭ, cuprind maĭ multe varietățĭ (soiurĭ). Eĭ cer un pămînt gras, cald și bine lucrat; țelina (pămînt țelinos, erbos) este fórte bună pentru cultura pepenilor.

Pepene verde.

Pepeniĭ se sémănă pe la începutul luĭ Maiŭ; cuĭburile se fac la depărtare de 1^{m},30—1^{m},50 unul de altul, iar în fie-care cuĭb se pun câte 2 — 4 semințe, după cum sĕmînța va fi maĭ mult saŭ maĭ puțin bună. După rĕsărire, se maĭ smulg parte din fire—dacă aŭ rĕsărit tóte semințele,—nelăsând la cuĭb decât două cel mult treĭ fire. Pepeniĭ se prășesc de două orĭ saŭ chiar și de treĭ orĭ, dacă pămîntul este buruenos; de asemenea se udă când se va simțì nevoie. Este bine a se rupe vîrful vrejuluĭ pentru a

(1) Veḑĭ No. 28 — 29, 30 31 şi 33.

înlesnì formarea vrejilor laterali (carĭ se întind în lăturĭ). De asemenĭ, când vrejiĭ încep a înflorì, ne plimbăm printre cuĭburĭ și rupem tóre acele florĭ carĭ n'aŭ legat; în cas dacă e prea mult rod pe un vrej (curpen), maĭ rărim rodul, rupĕnd parte din florile carĭ aŭ legat, așà că cu acest chip vom căpătà pepenĭ maĭ marĭ. Când pepeniĭ (rodul) aŭ crescut, se pune de desubtul lor câte o bucată de scândurice saŭ cărămidă, ca ast-fel cócerea lor să se pótă face maĭ cu înlesnire și maĭ bine.

Pepene galben.

Pepeniĭ verḑi se coc prin Iulie și August, iar ceĭ galbenĭ încep a se cóce maĭ nainte. Obiceiul de a strînge pepenele verde în mână — fiind la curpen, — spre a-l cercà de e copt orĭ nu, e nu se póte maĭ rĕŭ, căcĭ întâmplându-se ca pepenele să fie necopt, rĕmâne vătămat, așà că nu maĭ cresce și se strică, adese-orĭ clocindu-se. Spre a cunósce un pepene dacă e copt, se sună cu degetul îndoit și dacă sunetul e deschis (ne-înfundat), acésta probéză că e copt. Se maĭ pot cunósce și după cóje, care, dacă pepenele e copt e lucie — fără perĭ — și poșghița tare. In orĭ-ce cas, ceĭ carĭ nu pot cunósce pepeniĭ copțĭ, să nu-ĭ rupă până ce maĭ întâiŭ nu-ĭ arată un altul care-ĭ cunósce.

Pepeniĭ galbenĭ se cunosc cu mult maĭ ușor când sunt copțĭ; cója începe a îngălbenì, miróse plăcut, iar cója din prejurul trunchiuluĭ (codițeĭ) crapă. Sunt uniĭ pepenĭ galbenĭ

carĭ în timpul cócereĭ crapă. Acest soiŭ de pepenĭ nu e bun. Maĭ bunĭ sunt aceĭ scorțoșĭ (tarĭ), orĭ aceĭ numițĭ cantalupĭ.

Pepeniĭ verḑĭ se pot păstrà în pivniță, în nisip orĭ în pae, însă nu pentru mult timp, căcĭ se strică.

Un alt mijloc de a păstrà pepeniĭ verḑĭ maĭ mult timp, e și acela de a-ĭ spoi cu balegă de boŭ, punêndu-se astfel la un loc cu o temperatură potrivită (nicĭ cald nicĭ rece). Dar acest mijloc nu e prea de recomandat, fiind-că de multe orĭ pepeniĭ pot căpătà mirosul balegeĭ. In loc de balegă s'ar puté întrebuințà céră, dar în acest cas, ne-ar costà prea mult păstratul pepenilor.

Sěmînța se alege din pepeniĭ ceĭ maĭ marĭ și maĭ bine copți. Pepeniĭ verḑĭ carĭ sunt prea semincioșĭ, nefiind bunĭ, să nu le păstrăm sěmînța.

Sěmînța alésă, se spală, se usucă bine și apoĭ se pune spre păstrare la un loc uscat.

(Va urma). **Ión E. Mihăescu.**

Incheerea păceĭ între Englejĭ și Burĭ.

In fine rěsboiul între puternica Anglie şi eroicul popor al Burilor s'a terminat. Şedinţa Camereĭ comunelor din Londra, de la 21 Maiŭ, a fost imposantă. Sala erà absolut plină.

Intrarea d-lor Brodrik Balfour şi Chamberlain a fost salutată cu aplause viĭ.

D-l Balfour dă citire convenţiuneĭ încheiate cu Boeriĭ, pentru a se pune capět rěsboiuluĭ din Africa de sud. Acéstă convenţiune a fost dejà aprobată de guvern.

Iată, în trăsurĭ generale, stipulaţiunile convenţiuneĭ: *Boeriĭ depun imediat armele şi predaŭ tot materialul de rěsboiŭ; recunosc pe regele Eduard al VII-lea de suveran al lor. Toţĭ supuşiĭ fostelor republicĭ a Transvaaluluĭ şi Orangeluĭ, carĭ se găsesc peste frontieră, precum şi toţĭ prizonieriĭ de rěsboiŭ vor fi repatriaţĭ. Eĭ se vor puté bucurà în linişte de drepturile şi libertăţile lor şi bunurile lor vor fi respectate.*

Convenţiunea prevede admiterea limbeĭ olandeze în şcóle, şi dă dreptul Boerilor de a purtà arme pentru apěrarea lor personală.

Administraţiunea militară va fi înlocuită, pe cât posibil maĭ curînd, printr'o administraţiune civilă, *iar autonomia le va fi dată îndată ce împrejurările vor permite-o.*

Comisiunĭ speciale vor fi instituite pentru a veghia la reclădirea fermelor indigene.

In acest scop Anglia va face avansurile de banĭ necesare.

Rebeliĭ vor fi privaţĭ de dreptul electoral; iar supuşiĭ Englezĭ carĭ aŭ luptat contra Anglieĭ, vor fi traduşĭ în faţa tribunalelor.

Ceĭ maĭ mulţĭ din şefiĭ Boerĭ aŭ părăsit oraşul Pretoria, ducêndu-se să dea drumul trupelor lor respective.

Regele Eduard a primit depeşĭ de felicitare din tóte părţile lumeĭ, cu ocasiunea încheereĭ păceĭ în Africa de Sud.

Ḑiarele sunt unanime în a lăudà condiţiunile păceĭ şi a aduce elogiĭ lorduluĭ Kitchener şi d-luĭ Chamberlain.

---

* * *

Tragerea Loterieĭ Cleruluĭ român „Ajutorul.“

No. 55597 a câştigat 5000 leĭ
» **68517** » » 500 »
» **95497** » » 500 »
» **4344** » » 500 »
» **58795** » » 500 »
» **12263** » » 500 »

Aŭ câştigat câte 250 leĭ urmĕtórele 10 numere.

72329 93646 8366 896 2595 44908 99059 33959 62872 84924.

Aŭ câştigat câte 100 leĭ urmĕtórele 20 de numere.

35439 88462 52889 90646 17002 7649 41725 64890 99305 18789 48137 28725 51986 45775 31917 50942 19332 56350 32248 82297.

Aŭ câştigat câte 50 leĭ urmĕtórele 40 de numere.

564 11874 38772 64189 86601 90689 62013 26387 36566 69549 61070 75095 28361 48240 18893 83462 39992 1070 92755 12094 12485 10217 23079 53033 25529 64658 76204 18824 50664 30849 41678 38740 40764 76012 84053 66553 38538 70397 5327 56221.

Aŭ câştigat câte 25 leĭ urmĕtórele 100 de numere.

16277 28401 88889 39634 15718 76357 82331 70819 72347 45167 33889 34143 43072 893 3361 90844 54705 90369 74828 3625 32250 71119 61200 76733 26492 9487 9824 93902 71392 51049 32293 99786 84925 85852 42034 54003 55896 44873 44132 99611 88834 44621 83799 53368 35206 61305 36577 83887 86280 42288 99293 58202 85367 39979 79699 21441 69826 86874 34216 74844 28148 40184 46646 94303 65347 98050 33479 25434 65639 46863 98046 29209 28887 85815 60970 48714 50549 37117 11513 28432 98731 3072 14514 47963 6272 37358 11851 15764 68239 13768 65414 31462 31014 92350 26580 60437 88136 82751 13460 62657.

Aŭ câştigat câte 10 leĭ urmĕtórele 350 numere.

53012 77559 79562 34668 45036 35585 12735 11977 77846 74992 55329 32214 53993 43686 74835 3434 99567 91915 69475 86772 66683 17332 13123 42007 12338 94046 27660 33523 45113 44102 24135 62366 114 50065 5927 25651 92798 61614 85761 69749 45032 87829 25733 53687 52655 20625 93825 97269 67726 9653 57540 93865 21659 83943 40458 83670 23439 54981 40056 5786 84296 33520 44693 77948 21948 58716 94487 64626 78765 51399 81677 3030 33282 18792 38484 95033 25343

18270 99138 74537 11553 70753 94170 44359 32963 20253 60355 15993
67568 67063 51153 77304 93468 81868 15742 11648 46453 12915 34465
9625 36263 2226 62264 83431 78291 96316 43302 79508 48871 79733
75404 96809 18765 14524 76771 34215 66998 51646 53771 33116 33309
64100 12183 54601 34186 42326 72102 12010 41408 83362 99286 20438
93391 14125 67126 26608 96429 73881 83963 42328 82647 4211 50990
53230 2947 19865 28004 99285 52565 98161 20736 35240 99522 94227
96709 10117 32384 33783 21414 82110 96632 51016 72795 40514 4100
7891 37502 62663 72456 49194 91058 43876 65658 46377 65260 43362
68628 77366 43196 65442 73402 60632 69800 79992 52479 94568 20486
38817 81997 77399 56588 13692 8768 93264 75323 72352 46462 12924
20598 49000 49249 9888 79963 83386 57496 37970 47190 18892 41255
64402 51163 7551 99677 80573 83181 82235 28292 15791 61079 99037
67096 41076 24804 34375 90797 39938 11418 68831 79301 83053 39161
35754 17915 80462 85182 93968 61891 92380 46363 33577 24658 45537
24657 11286 4587 87158 15259 76865 76047 33052 35035 54091 73186
88766 57295 87374 17991 8054 67717 85025 26886 70201 13874 95843
6679 33930 74770 31185 85938 53672 75386 94172 41376 91582 92000
92881 68914 4187 49558 68709 35906 74633 79794 12042 36393 35092
20451 1164 21962 21795 50119 79061 74019 26815 18011 21843 8008
34842 28918 91270 96324 73753 57182 79797 62186 65931 59853 47531
15789 2414 7474 77117 78428 52169 94223 29311 96615 1544 29777
56901 29579 21289 70819 26552 90718 51324 70292 79300 19302 77484
23114 32313 5878 68357 38145 71271 38273 26498 48968 27517 52251
11466 35548 72270 34832 62763 57720 47569 89639 69415.

După Monitorul Oficial.

DE LA COCIOC

In ḑiua de 12 Maiŭ, orele 10 a. m., d-l Ministru al Domeniilor, Misir, a visitat Domeniul Corónei Cocioc, însoţit fiind şi de d-l secretar general, C. Băicoianu. Visitând ferma şi atelierele a rĕmas mulţumit.

In special şi-a exprimat mulţumirea de ordinea şi curăţenia ce a găsit la şcóla din Brătulescĭ.

Domnul ministru, dorind să asiste la o representaţie a teatruluĭ sătesc din Cocioc, d-l Al. Timotescu a adunat pe miciĭ sĕĭ actorĭ şi la orele 3 p. m, a represintat în faţa înalţilor visitatorĭ piesa: «In grădina de pomĭ», de Al. Timotescu. La fine s'aŭ executat cu multă măestrie felurite jocurĭ naţionale.

D-l ministru a bine-voit a mulţumì şi a felicità pe d-l Timotescu de modul cum s'a executat acéstă representaţie, cât şi pentru lucrarea d-sale «In grădina de pomĭ», cea maĭ nimerită piesă teatrală care ar aduce folos, jucată în faţa sătenilor.

Domnul ministru Missir, a dăruit şcolarilor 20 leĭ; iar d-l secretar general C. Băicoianu, 10 leĭ.

La ora 5 p. m. d-lor aŭ plecat cu trăsura spre Bucurescĭ.

INFORMAŢIUNĬ

In ḑiua de 28 Aprilie a. c., a avut loc prima exposiţiune de vite ale locuitorilor de pe Domeniul Corónei Sadova din judeţul Doljiŭ, conform cu regulamentul întocmit în acest scop.

Juriul s'a compus din d-l G. Popovicĭ, şeful Regieĭ Domeniuluĭ Sadova, d-l D. Mărăşescu, medic veterinar al judeţuluĭ Dolj şi Alex. P. Bucur, Primarul Comuneĭ Piscu.

După ce s'a cetit Regulamentul pentru concursurile de animale şi după ce unul din membriĭ juriuluĭ a făcut o mică dare de sémă a acestor folositóre exposiţiunĭ, arătând importanţa şi scopul urmărit de către Administraţiunea Domeniuluĭ Corónei prin înfiinţarea lor, conform instrucţiunilor d-luĭ I. Kalinderu, Administratorul Domeniuluĭ Corónei, s'a procedat la împărţirea premiilor.

S'aŭ dat nouĕ premiĭ pentru boĭ de muncă, treĭ premiĭ pentru juncĭ şi junice şi douĕ premiĭ pentru caĭ.

Deşi la acéstă primă exposiţiune aŭ fost un numĕr maĭ restrâns de vite, îndemnul a fost destul de puternic şi, de sigur, că la anul viitor se vor obţine resultate îmbucurătóre.

* * *

In ḑiua de 5 Maiŭ a. c., a avut loc o altă exposiţiune de vitele locuitorilor de pe Domeniul Corónei Dobrovĕţ, din judeţul Vasluĭ. La acéstă exposiţiune aŭ luat parte un mare numĕr de locuitorĭ carĭ şi-aŭ expus vitele lor, cum şi maĭ mulţĭ visitatorĭ streinĭ de localitate, ceea-ce a contribuit ca exposiţiunea de vite de la Dobrovĕţ să fie cât se póte de impunătóre.

Juriul s'a compus din d-niĭ N. Condurache, şeful Regieĭ Domeniuluĭ Dobrovĕţ, I. Scarlat, Medicul veterinar al judeţuluĭ Vasluĭ şi Pavel Roşu, Primarul Comuneĭ Dobrovĕţ, conform Regulamentuluĭ pentru ţinerea concursurilor de vite.

S'aŭ distribuit 13 premiĭ pentru vacĭ cu lapte, 5 premiĭ pentru junicĭ şi junice, 5 premiĭ pentru caĭ şi un premiŭ pentru un taur de rasa Moldovenéscă, saŭ în total s'aŭ distribuit ca premiĭ suma de 500 leĭ. Veselia printre locuitorĭ erà vĕdită şi toţĭ făgăduiaŭ că la anul viitor se vor întrece a aduce şi expune vite bine îngrijite.

* * *

In «Monitorul Oficial» No. 42 de Marţĭ, 28 Maiŭ a. c., a apărut decisiunea d-luĭ Ministru de Rĕsboiŭ privitóre la admiterea în şcóla militară de artilerie şi geniŭ.

Concursul se va ţine cu începere de la 20 August şi sunt admişĭ la concurs: 1) Eleviĭ carĭ aŭ absolvit şcólele de fiĭ de militarĭ; 2) Absolvenţiĭ cursuluĭ superior din liceele statuluĭ saŭ autorisate de Stat, aĭ secţieĭ conductorilor de la şcóla de podurĭ şi sosele, avênd vîrsta de 18 — 21 anĭ la 1 Septemvrie al anuluĭ.

Pentru condiţiunile de admitere şi actele ce trebuesc depuse, să se citéscă «Monitorul Oficial».

* * *

Primăria comuneĭ Zimbréscа, din jud. Teleorman, neavênd fondurĭ şi dorind totuşĭ a se abonà la revista nóstră, d-l Stan Ionescu, notarul comuneĭ, a plătit personal pentru primăria Zimbrésca cu chit. No. 4 780, abonamentul pe anul al V-lea. Dragostea d-luĭ notar Ionescu, pentru locuitoriĭ comuneĭ, îĭ face cinste.

BIBLIOGRAFIE

Aŭ apărut cărţile didactice: «Dogmele religiuneĭ creştine» şi «Morala Creştină», lucrate conform nouilor programe pentru şcólele secundare de băeţĭ şi fete, de d-l Haralambie Dumitrescu, profesor la gimnasiul şi şcóla normală din C.-Lung.

Ambele lucrărĭ sunt aprobate de Sf. Sinod şi de Onor. Minister al Instrucţiuniĭ publice; iar preţul fie-căreia, este de 1 leŭ şi 50 banĭ.

Pentru orĭ-ce comande, doritoriĭ se vor adresà numaĭ la autor în C.-Lung, care are lucrările în deposit şi acordă un rabat de 25 la sută pentru orĭ-ce comandă maĭ mare de 25 exemplare.

SERBARE ŞCOLARA

In séra ḑileĭ de 15 Aprilie, a. c., în comuna Pătulele-Mehedinţĭ, s'a dat de eleviĭ şcóleĭ primare locale, sub conducerea învĕţătoruluĭ diriginte, Porfir Popescu, o frumósă serbare şcolară. S'aŭ jucat piesele: «De necaz», «Şcolariĭ noştri», «Arvinte şi Pepelea», «Tiţa şi Stefan.» S'aŭ recitat anecdote de Speranţă şi s'aŭ cântat diferite cântece şcolare. La orele 12 a început danţul.

Aŭ asistat tóte autorităţile comunale şi fórte mulţĭ sătenĭ localĭ şi din împrejurimĭ. Serbarea a produs 222 leĭ, 50 banĭ, cu un beneficiŭ de 208 leĭ, carĭ banĭ, depuşĭ provisoriŭ la societatea economică «Pătulele» se vor întrebuinţà în folosul şcóleĭ.

PENTRU PREMII

Revista enciclopedică, populară «Albina», prin conţinutul sĕŭ instructiv, este cea maĭ nemerită carte ce se póte da ca premiŭ elevilor absolvenţĭ:

Şi anul acesta ca şi în aniĭ trecuţĭ, suntem sigurĭ că d-niĭ Revisorĭ şcolarĭ şi d-niĭ Invĕţătorĭ o vor propune pentru a fi cumpĕrată pentru premiĭ.

Fie-care numĕr al revisteĭ care nu costă decât *0,15 banĭ,* este o cărticică folositóre, şi instructivă pentru copiĭ.

Administraţia revisteĭ «Albina» pentru a o puté face una din cele maĭ eftine de cumpĕrat, pentru anul acesta, a pregătit colecţiĭ de 3 lunĭ, coprinḑênd 13 fascicule numaĭ cu leĭ *1,25;* colecţiĭ pe 6 lunĭ cuprinḑênd 26 fascicule cu leĭ *2,50;* colecţiĭ pe 1 an (52 fascicule) numaĭ cu leĭ 5,—; în aceste preţurĭ intră şi transportul, aşà că cumpĕrătoriĭ nu maĭ aŭ nicĭ o altă cheltuială.

Asemenea colecţiĭ legate pe ½ an, formând un frumos volum, costă numaĭ *3 leĭ.*

Colecţiĭ pe un an întreg, broşat în un mare volum cu tablă de materiĭ, cu *leĭ 6.*

Colecţiĭ pe un an, anume legate pentru bibliotecile populare, cu *leĭ* 7.

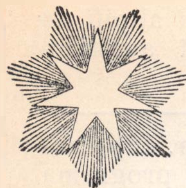
Preţurile fiind făcute maĭ jos de costul lor şi în ele intrând şi transportul, nu se acordă nicĭ un rabat.

Pe simplă cerere saŭ cu rambursă nu se trimite.

Orĭ-ce cerere neînsoţită de cost nu se satisface.

A se adresa cererile şi costul: Administraţieĭ revisteĭ «Albina», Strada Mântulésa, No. 9, Bucurescĭ.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucrà pentru întinderea învĕţătureĭ în popor, prin tipărirea şi rĕspândirea de scrierĭ şi publicaţiĭ morale, patriotice şi de folos practic, şi pentru împiedecarea, prin tóte mijlócele legiuite, a rĕspândireĭ de scrierĭ şi publicaţiĭ imorale, saŭ cu tendinţe contrariĭ statuluĭ şi ideiĭ naţionale române.

Cotisaţia este de cel puţin *doĭ leĭ* pe an, iar pentru învĕţătorĭ, preoţĭ ruralĭ şi sătenĭ, de cel puţin *un leŭ* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiŭ an după primirea sa, să facă a se primì în Societate cel puţin alţĭ doĭ membri noĭ.

Cererile de înscriere, însoţite de cotisaţia pe un an, se pot adresa d-luĭ *Petru Gârbovicénu,* strada Sf. Ecaterina, Bucurescĭ.

Comitetul. *Preşedinte*, **Ioan Kainderu,** *membru al Academieĭ Române.— Vice-preşedinte,* **Sava Şomănescu,** *mare proprietar, fost senator.— Admnistrator şi casier delegat,* **Petru Gârboviceanu,** *Administrator al Caseĭ Sf. Bisericĭ Autocefale Ortodoxe Române, director al Şc. Normale a Societăţiĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român;* — *Secretar,* **Const. Banu,** *profesor secundar şi inspector şcolar.—Membriĭ,* **Spiru C. Haret,** *Ministru, profesor Univers.;* **I. Dimitrescu Procop.,** *senator şi Primar al Capitaleĭ;* **M. Vădescù,** *deputat, profesor universitar;* **Cristu S. Negoescu,** *profesor secundar;* **Dim. Cecropid,** *institutor, preşedinte al Societăţiĭ corpuluĭ didactic primar.* — *Censorĭ,* **Const. Alimăneşteanu,** *inginer de mine; Preotul econom* **Const. Ionescu,** *profesor secundar;* **Const. Alexandrescu,** *revisor şcolar*

Membriĭ înscrişĭ şi cotisaţiunĭ plătite (Urmare).

N. Buzdugan (Constanţa), 2 leĭ; N. Riganĭ (Constanţa), 2 leĭ; Ión Bănescu (Constanţa), 2 leĭ; Vasile Popescu (Constanţa), 1 leŭ; Petre I. Papadopol (Constanţa), 1 leŭ; Alexandru I. Alexandrescu (Constanţa), 1 leŭ; Ión I. Negrescu (Constanţa), 1 leŭ; Pr. Gh. Sarametescu (Constanţa), 1 leŭ; Const. Condrea (Constanţa), 1 leŭ; Alex. Niţescu (Constanţa), 1 leŭ; Const. Gh, Şutan (Constanţa), 1 leŭ; Ana Tănăsescu (Constanţa), 2 leĭ; Eufrosina I. Moţoiŭ (Constanţa), 2 leĭ; Pr. Rădulescu (Constanţa), 1 leŭ; Gh. Mărcoiŭ (Constanţa), 1 leŭ; B. Economu (Constanţa), 1 leŭ; Lucia Lăpuşneanu (Constanţa), 2 leĭ; Elena Bartolomeiŭ (Constanţa), 2 leĭ; Constanţa D. Chirescu (Constanţa), 2 leĭ; Gh. Popescu (Constanţa), 1 leŭ; Dinu Vintilă (Constanţa), 1 leŭ; Petre Popescu (Constanţa), 1 leŭ; Ión Drăgulin (Constanţa), 1 leŭ; Polixenia Rădulescu (Constanţa), 2 leĭ; Ecaterina Nicolescu (Constanţa), 2 leĭ; Mihail Belizarie (Constanţa), 1 leŭ; Dumitru Rozolénu (Constanţa), 1 leŭ; Petre Ştefănescu (Constanţa), 1 leŭ; C. Bumbescĭ (Constanţa), 1 leŭ; Ión Popescu Costin (Constanţa), 1 leŭ; Maxim Vasiliŭ (Constanţa), 1 leŭ; Adela Proca (Bucurescĭ), 2 leĭ; R. Ionescu (Bucurescĭ), 2 leĭ; Marcu C., (Roseti-Volnaşĭ), 1 leŭ; Călinescu N., (Cali-Vechĭ), 1 leŭ; Popescu G. preot (Coşereniĭ), 1 leŭ; Brăcăcescu R. V., (Călăraşĭ), 1 leŭ; Teodorescu I., (Cocargeaua), 2 leĭ; Teodorescu Ecat. (Cocargeaua), 1 leŭ; Mitulescu Athanosie (Călăraşĭ), 1 leŭ; Iordănescu Dan (Stelnica), 1 leŭ; Iordănescu Safta (Stelnica), 1 leŭ; Chiriacescu Ch. (Crunţĭ), 1 leŭ; Leon Alexandrina (Bărcănescĭ), 1 leŭ; Vlădescu Ana (Gaiţa), 1 leŭ; Popescu N., (Ricaz), 2 leĭ; Protopopescu P. C., (Bucurescĭ), 2 leĭ; Epitropia bisericiĭ Slobozia (Bucurescĭ), 2 leĭ; Creţescu T., preot (Bucurescĭ), 2 leĭ; Ión Duhovnicu preot (Bucurescĭ), 2 leĭ.

Numĕrul membrilor înscrişĭ cu începerea anuluĭ al II (1902) al societăţiĭ, e de 809; iar numĕrul banilor încasaţĭ de la aceştia şi de la vechiĭ membriĭ, e de 1.890 leĭ şi 70 banĭ.

(Va urma în No. viitor).